

Istanbulinstitutets vänförenings resa till Istanbul 12-16 maj 2010

Ett förväntansfullt gäng på 15 personer samlades på Arlanda på eftermiddagen den 12 maj. Vi hade tur med askmolnet, som höll sig tillräckligt mycket västerut för att inte påverka vår flygning. Vädret över Östeuropa var molnigt, så vi hade ingen markutsikt. Efter försenad start kom vi iväg och landade vid 22-tiden i ett nattmörkt men vackert upplyst Istanbul, där vår värd Stefan Öfverholm mötte oss tillsammans med den engelsktalande guiden Yüksel Kıvrak. Vi kördes på lite omvägar till vårt hotell Grand Yavuz för att få en första glimt av den belysta **landmuren från kejsar Theodosius II tid på 400-talet e.Kr.**

Efter en varm natt hämtades vi på torsdagsmorgonen av Stefan och hr Yüksel för en dagsvandring runt de centrala sevärdheterna, först **Hippodromen**, byggd för 1800 år sedan av kejsaren Septimus Severus, senare kompletterad av kejsar Konstantin den Store år 330 e.Kr inför invigningen av Nova Roma, senare Konstantinopel. Här finns bl.a. **den s.k. Egyptiska obeliskan**. Vi gick vidare till **Sultan Ahmet I Camii**, även kallad **Blå Moskén**, med sina vackra blå fajansväggar och färgrika blyinfattade fönster. Här måste man vara anständigt klädd. Vi fortsatte sedan till **Aya Sofya**, på grekiska **Hagia Sophia**. Det var mycket folk och köer till det mesta, men vår guide hade i förväg ordnat med entrébiljetterna. Några minuters vila i skuggan i trädgården vid sidan av kyrkobyggnaden gjorde gott. Där fanns bl.a. en rabatt med jättehortensior i olika färger. Vi gick sedan in i muséet, där vi såg mosaiker och de av besökande nordbor på 800-talet inristade runorna i övre balustraden i södra galleriet. Vi lyckades även lokalisera några icke-officiella runor i en annan nisch där uppe. Vi fortsatte sedan in i **Topkapı-palatsets** stora trädgårdar och efter en sen men god lunch på Restaurang Konyalı på en ytterterrass till palatset med skön utsikt över Marmarasjön gick några av oss för att bese de enorma juvelerna i muséet. Dagen fortsatte med besök i det vackert upplysta s.k. **Sjunkna Palatset, Yerebatan Sarayı** eller **Basilicacisternen**, en underjordisk vattenreservoar från kejsar Justinianus tid runt år 537 och gjorde sedan ett kort besök i **Kapalı Çarşı, Grand Bazaar**. Middag avåts på en trottoarservering vid Rest. Mozaik med god mat och mycket trevlig personal. Just när vi skulle gå hem till hotellet satte en stormvind i med att blåsa runt sand och blomfrön och det började regna. I kvällsvärmen var det dock ingen som frös.

Fredagen inleddes med väckning genom extra långa böneutrop i korus från flera minareter och påföljande måskonsert tidigt på morgonen men denna dag skulle utfärden som tur var ske med midibuss. Solen sken igen och vi besåg den ytterst lilla rest av **Bucoleonpalatset**, som blev kvar efter att man dragit fram en järnväg genom området. Vi gjorde nästa stopp vid ruinen **Yedikule**, fästningen med de sju tornen i **Theodosius II:s stadsmur från 400-talet** och kom via en vindlande inre gång upp på **Gyllene Porten**, varifrån man kunde se hela stan och alla skeppen på redan i Marmarasjön, där de väntade på klartecken att få gå upp mot Svarta Havet genom Bosporen. Vi klättrade även upp på ett annat ställe i muren, vid den s.k. Belgradporten, denna gång via yttre stentrappor med ett minimalt räcke att hålla sig i. Nästa sevärdhet var **Kariye-muséet, "Vår Frälsares kyrka i Chora"**, med hela Marias och Jesus liv gestaltat i guldmosaik. Vi kunde även komma in och bese ruinen efter det kejserliga residenset från den sena bysantinska eran, **Tekfur Sarayi, Porfyrogennetospalatset**, med sin återstående fasad dekorerad i rött tegel och vit marmor. Lunch åt vi på en folklig restaurang, Karadeniz Pide ve Et Lokantası, utan utländska turister, invid den stora **Eyüp-moskén** från 1458, vars gård vi passerade i fredagsträngseln bland uppklädda troende och småpojkar i glittrande kostymer inför sin omskärelseceremoni.

Tyvärr hann vi inte åka upp till Pier Loti-kaféet eftersom vi skulle hinna till Forskningsinstitutet till uppgjort klockslag. På vägen dit åkte vi längs Atatürk Bulvarı, som passerar genom **Valensakvedukten** från 300-talet e.Kr. I **Dragomanhuset** möttes vi av den charmerande Helin Semmikanli, som vuxit upp i Sverige och därför talade ypperlig svenska. Efter att ha besett delar av detta hus, gick vi en bit på **Istiklal Caddesi, Självständighetsgatan**, till Hotel Richmond och dess takrestaurang Leb-i Derya med sin vidsträckta utsikt över Bosporen, där vi åt middag. När vi, genom att åka ner till Karaköy med den korta, underjordiska bergbanan Tünel och vidare med den moderna blå spårvagnen till Çemberlitaş och gått nedför några branta gator, kommit hem till hotellet, gick några av oss upp till dess takbar för en kall öl och lite mera utsikt över stad och vatten.

Efter frukost på lördagen tog vi vår spårvagn nr 38 ner till Eminönü och steg på den båt, som under en färd på 1,5 timme sicksackande mellan Europa och Asien tog oss upp genom hela Bosporen till **Anadolu Kavağı på Asiensidan**. Under färden kunde bl.a. den berömda Kanlıca-yoghurten med pudersocker inköpas och förtäras. När vi kom fram, klättrade vi uppför branta gator och trappor till **den genuesiska fästningen Yoros Kalesi**, varifrån man vänd åt söder ser ända tillbaka till Istanbuls norra höghusbebyggelse och vänd åt norr ser det vida utloppet mot Svarta Havet. Det blåste hårt där uppe och även några stora regndroppar föll. De upphörde dock snart och nere i hamnen hittade vi en restaurang, där vi intog en god, grillad havsabborre till lunch. Efter återkomsten till Eminönü gick de flesta i gruppen vidare till **Kryddmarknaden, Mısır Çarşısı**, medan några återvände på egen hand till hotellet för att vila inför kvällen. Middag intogs på Hotel Arcadias roof-top-restaurang, dit promenaden från vårt hotell inte var lång. Här serverades fin mat av vänlig personal och utsikten med all belysning på moskéerna och ljusspelet i olika färger längs Boğaziçi-bron, den sydligaste bron över Bosporen, bjöd på ett fantastiskt skådespel.

Avresedagen, söndag morgon i solsken, startade vid 5-tiden med böneutrop som väckarklocka, en snabb smörgåsfrukost och färd med midibussen klockan 06:30 mot Atatürk-flygplatsen, men först en sväng runt den enda kvarvarande, synliga runda änden, **Sphendomen**, av Hippodromen. Stefan och vår guide, hr Yüksel, var också uppe med tuppen, jag menar böneutroparen, och följde med till flygplatsen. Vi serverades turkisk god frukost på flyget, kaptenen satte ner planet så mjukt på banan på Arlanda att man knappt märkte det. Då hade det ännu inte hunnit bli lunchdags här hemma. **/Lena Ullman**